

Plymouth, Pa. 5 Spalini.

—Pradžioje ateinancio mėnesio, Lapkričio, bus rinkimai Pensylvanijos valstijos ir pavietų urėdninkų. Partijos vie na už kitos varo agitacijas ir abi nori turėti išrinktais savo kandidatus. Lietuvoskiems politiškiems klubams ir abelnai lietuviams mes rodyjame balsuoti už darbininkiską socialistiską partiją o nei už jokią kitą todėl, kad republikoniską arba demokratiszką partiją nepildė savo prizadėjimų dūtų pirm rinkimų ir kur paskiaus už tai atsimekėjo kulkomis pas Lattimerį. Lai nei vienas savo balso nepardūda už piningus arba stiklą alaus, o teatidūda už savo užtarėjus.

Amerikos nativistai vėlėi kelia klausimą ateivystės ir isznaujo reikalauja, kad taptu apsunkinta ir užginta tokiems ateiti kurie pagal jų mislį tikt apsunkina šalį, ir reikalauja, kad ateiviai neturētu tiesos balsuoti. Tas gana aiskiai rodo, ko mes galime tikėtis ir sulaukti nū tų daug prizadančių partijų.

„Kardas“ su 39 numeriu užbaige dienas savo gyvenimo kartu su „Galybe“. „Kardo“ spaustuvę paėmė kooperatyviszka liet. spaudos draugystė ir iszleis naują laikrasztį po vardu „Nauja Draugija“.

Paszalpai užsitarnavusio rasztininko, paaukavo:

„T. M. D.“	\$5—
P. Sarpalius Glen Lyon	—50
J. Naujokas Brooklyn,	—25
S. Mockeviczia „	—25
J. Mockeviczia „	—25
Anielė Mockeviczienė „	—10
Ona Vaicziutė, lietuviszka dainininkė	—15

Isz Lietuvos.

Isz Panevėžio pav. (Kauno gub.) Didesnę dalį smugių

nū gudu valdzios ant lietuvių užtraukia patys lietuviai iszgamoms. Tais botagais lietuviystės stojosi vieni žioplai per tamsumą, kiti per žemumą dvasios. Tokie tai judosziai yra deszine ranka gudiszko sios valdzios ir geriausiai jos žvalgunais. Su jų pagelba policija dasizino kur užsilai ko lietuviszkos knygos ir laikraszcziai, kas jas ir kaip gabena, kas skaito, kas platina lietuviszką dvasią tarp žmonių, kas darbūjasi rasztais, ir isz viso to naudodamės, daro pasėmingai kratas ir kiesz žmones į kalinius arba gabena į Siberiją. Jei tarp mūsų neatsirastų iszdavėjų — ar gi galėtu valdzia žinoti mūsų slaptas? Nei jokiu budu! Ir isz tiesu, jei mes atsiminsime tūs nelaimingūsius, kurie nukentėjo, ir pradėsime jieszkoti priezasties, kurie jūs įstume į vargą, atrasime (su visai mažu iszskyrimu) iszdavystę. Ne jieszkant toliaus padūsiu tris pavizdžius isz nusidavimo szių metų.

Skaitytojai „Vienybės“ žino jau apie ukininką Adomą Grigaliuną (žiurėk „Vienybės“ num. 18), kurį apskundė valdziai kaimynas storasta Juknis, kurį, po atlikimui kratos ir atradimui knygų buvo žandarai įrakinę į geležinius pančius, iszgabėnę į kalėjimą, kur taip vargiai buvo užlaikytas, jog po iszbavimo ten 3 mėnesių iszėjo isz proto. Tame vyre buvo taip didelė neapykanta gudo, jog, kada iszėjo isz proto, pamatęs guzikūtą užveizėtoji kalinio, kuris buvo atlankęs jo kambarį, pūlė ant jo, tėsžkė per žandą ir purtė, kolei sargai neatitraukė jo. Už tai jis tapo taip baisiai musztas, jog keliose vietose ant kuno randasi numaukta ūda. Valdžia norėjo jį isztremti į Siberiją administratyviszku budu, bet rupinantės jo broliui Jonui tapo byla perkelta į sudą. Dabar iszėjusi

isz proto Grigaliuną iszgabėno į Kauną ant isztyrimo jo beprotystės gydytojų susirinkime.

Mūsų jaunas tėvynainis — raszėjas, autorius, apart kitų raszinių, žinomas skaitytojams „Vienybės“ apysakos eilėmis „Kero Duktė“, tapo apskustas per judoszių valdziai priėmime į savo gyvenimą tulų lietuvių persekiojamų policijos, užlaikyme knygų ir raszėjystėje. Pabaigoje Rugsjuczio mėnesio policija darė pas jį kratą ir, kaip įnirtęs draskantis žvėris, jieszkantis aukos, blaszkėsi po visus kampus gyvenimo, norėdama rankraszczius rasti, bet ne tikt rankraszczių nerado bet ir nei vienos knygos. Kuningas Joniskėlio kamendorius žinojo apie tą kratą per dieną anksciaus, bet lenkbernis nepraneszė.

Laike praėjusių sekminių, storasta Edvardas Kutra isz Voronelių sodžiaus, Linkavos parapijos, szaudė isz szaudyklės. Deszintininkas (tos gi parapijos, sodžiaus Gaižunų) Kazimieras Baika, vienas isz tų gyvūlėlių kurie, kaip szūlaižo muszantijį gudiszzką kumsztį, norėdamas pasigerinti prieš urėdniką, atėmė tą szaudyklę ir nuneszė urėdninkui. O tas antrasis žioplis atsikerszindamas už szaudyklę apskundė Baiką policijai, kad jis užlaikas lietuviszkas knygas. Policija tūjaus pribuvo o su ja ir skundėjas, kurs su savimi atsivezė ir keletą knygpalaičių dėl pakiszimo namūse apskustojo laike kratos, ką jis ir padarė, bet buvo sugautas. Knygos kurias jis buvo pakiszęs, ir kurios buvo rastos pas Baiką, nebūvo prieszingos valdziai, ir todėl tiemdvim kvailiams nereikėjo keliauti į Siberiją, bet po ilgų tāsų sulaukė nusprendimą isz Petrapilės abiem, kaip kaltiems vartojime lietuviszkų knygų, dvejus metus po prieziura policijos buti.

Alkaną papenėk. Musų kuningai labai iszkalbus sakylose apie meilę artymo, bet tai tikt žodziai, žodziai ir žodziai, pasielgimūse jie ne visi pagirtini. Sztai atsitikimas. Szjmet vaikas, prasikaltęs priesz gudiszzką valdzia turėjo apleisti Rygos realiszka mokykla, kur jis buvo mokintiniu, ir kilti į užrubėžį. Prisiejo taip, kad į kelionę reikėjo iszkilti beveik be piningų. Telsziūse jis užėjo į klebonija papraszti pietų. Kuningas Stankevicia buvo užimtas su svecziais ir todėl reikėjo kiek lukterėt. Sztai ant galo linksmas budamas ir, matydymas „sveczia“ gerai pasirėdziusj, meilingai pradėjo kalbinti lenkiszka. Sveczias atsakęs jog nemoka lenkiszka ir lietuviszkoje kalboje iszguldė savo reikalą. Czia kuningas atsakęs: „kad ir man niekas uzdyką nedūda“ sugrižo pas savo sveczius. Tai regite kaip su kuningėliais atsieina. Nors skelbia kas nedėdienio apie meilę artymo ir kala žmonėms į galvą: „priimk pakeleivingą į namus savo, alkaną papenėk“, bet patsai pakeleivingo nepapenėjo.

Isz Kitur.

Amerika ir Ispanija.

Komisoriai Amerikos ir Ispanijos veda tarybas Paryziuje link reikalų Kubos, Porto Rico ir Pilipinų salų. Ispanija nenori atsisakyti nū Pilipinų ir geidauja savo rėdą palaikyti ant toliaus. Ką Ispanija tūmi mislyja atsiekti, negalima žinoti. Jeigu ji negalėjo pilipiniezių suvaldyti, kada turėjo laivynę ir daugiausspekų negu sziądien, sunku butu jai isz naujo pilipinūcius valdyti, kurie yra didei sustiprėję ir į Ispanijos globą vargu isz antro karto pasidūtu. Gal tūmi reikalavimu Ispanija tikisi ką nors daugiaus nū Amerikos iszderėti. Laikraszcziai

pranaszauja, kad tarybų komisijos nesutikdamos ir kiekviena per daug reikalaujama, gali nieko nenuveikę sugrįžti namon, o Amerika turētu siųsti savo laivynę Ispanijon, idant toji atsisakytu nū savo reikalavimų.

Gen. Gomezas ir Garcia išleido atsisaukimą į gyventojus, kad tūmi tarpu pasidūtu po valdžia Amerikos, kol bus sutaisyta valdžia iš paczių kubiezių. Jūdu tiki, kad Amerika nelauz savo žodžio ir prižadėjimo, kurį davė pradėdama karę, kad nenori pasisavinti Kubos, o kariauja vien už jos laisvę.

Amerikoniszki komisoriai Havanoje, prižiurinti krausty masi ispanų užtiko, kad ispanai grausto ir kanūles iš drutviezių, kurios pagal sutarimą turi liktisi ant vietos.

Pasikelėliai Pilipinūse kiek išgalėdami perkasi ginklus. Paskutiniamelaike jie vėl 7000 szaudyklių su daugybe szuvių, nepasergėti nū amerikonų, iškrovė nepertoli nū Manilos. Pilipiniečiai ant savo kongreso Maloloi vienbalsiai autarė gen. Aguinaldai \$75,000 užmokėti, ką Aguinaldas atmetęs ir liepęs pirmu kareiviams algas iszmokėti. Kongresas darbūjasi vien apie sutaisymą konstitucijos.

Ant salos Porto Rico amerikonus szaunei vargina ligos. Paskutinės žinios padūda 400 kareivių serganczių karsztine, 490 drugių, 297 kruviną greitą o 1314 kitokiomis ligomis. Tūs ligonius negali gabenti namon dėl jų silpnumo o gero užlaikymo ant salos taip-gi neturi.

Austrija. Austrijos ciecorius turėjo ilgą pakalbą su ministru pirmsėdziu grovu Thun, apie valdymą szalies. Laikraszcziai pranaszauja, kad dėl klausimo slavų ir sulyginimo kalbų czekiszkos su vokiszka, turėdanti visa ministerija atsisakyti nū savo vietų.

Prancuzija. Kūmi tolyn vis labyn auga partijos priešingos viena antrai dėl Dreifuso provos. Vieni reikalauja neatbutino perkratymo tos provos, kiti reikalauja numesti ją į szalį. Paryziuje gyventojai kelia demonstracijas ir susigriebę prieszus musza. Policija neįstengia susirinkusių minių iszsklaidyti ir turi imti pagelbon kariauną. Demonstracijas kelia daugiausiai priesz laikraszczių redakcijas, prieszingas savo partijai. Redakcijos turi kareiviszka sarгыbę.

Columbija. Nū senei jau tęsesi tarybos su Italija, kuri reikalauja atlyginimo už savo pavaldinį Cerutti, kurį nukriaudusi Columbijos valdžia ar gyventojai. Iš pirmo Columbijos valdžia buvo apsiėmusi užmokėti, bet dabar iszrado priezastis, kad Cerutti yra neramus žmogus ir buvo prisidėjęs prie maisztų 1876 ir 1885 metų ir nori tik tai Columbijos valdžią nuplėszti. Columbijos kongresas paliepė savo prezidentui apreikszi Italijai, kad tą reikalą padūtu tarptautiszkam nūsprendžiui iszriszti, o jeigu Italija nū to atsisakytu, tai Columbija nepildys Italijos reikalavimo, nors reiks imti ir už ginklo.

Aprika. Vokiszkoje kolonijose pietvakarinėje Aprikoje pakilo maisztai ten gimusių prieszai atėjusius vokiecius. Vokiečiai viską palikini turėjo neszintis į drutvietes, kad ten buviai jūs neiszpjautu. Vakarinėje Aprikoje, Sudane, susimuszė Sofa-armija po vadovystę Samory's su prancuzų pajiegoms, bet tapo pergalėti ir 5000 sudaniezių pakliuvo į prancuzų rankas. Sumuszti nū anglų dervisziai pas Omdurman vėl užpūle ant anglų, bet tapo atmuszti atgal. Anglai isz savo pergalejimo negali dar džiaugtis, nes dervisziai

visur kyla, organizūjasi, kad atsikratyti nū anglų jungo.

Turkija. Turkiszka kariauna susimuszė su armėnais isz Maskolijos atėjusiais ir 50 armenų užmuszė ties Alashgerd. Kokios priezasties dėlei jie susimuszė, laikraszcziai nepadūda. Ant salos Kretos pjoynės vis nesiliauja. Sultonas nenori visai klausyti vakarinių vieszpatysezių ir įvesti ant salos tvarką, kas prieszinosi turkų tikybai, kad suteiktu krikszczionims laisvę ir apsergėjimą. Dabar vakarinės vieszpatystės pareikalavo nū sultono galutinio atsakymo iki 11 dienai szio mėnesio, kuriam neįvykus arba neganėtinam, kiekviena iszkels ant sausumos dalį savo kareivių ir varu priesz Turkiją įvesti tvarką.

Azija. Ant salos Formozos vėl pakilo maisztai. Maisztininkai užpūle ant visokių valdviezių ir taises sudegino. Iszsiuntus priesz jūs kariauną pasitraukė į kalnus. Pekine pakilo maisztai priesz europiecius. Maskolijos pasiuntinys pareikalavo pulko kazokų isz Port Arthuro į Pekiną. Anglijos pasiuntinys lygiai pareikalavo kareivių isz Wei-hai-vei ant apsergėjimo savo žmonių. Vokiszkoje kolonijoi, Kiauceziau, vokiszkoji kultūra ant tiek pakilo, kad ant szunų uždėjo mūtą ir gurbelius ant galvų kad neikastu vokieczio, ir einantieji mudytis turi visi turėti kelinaites tam tikras. Visas nuveikimas vokiezių yra tikt popierose, bet nesiseka taip greitai kiniecius pripratinti prie pamylėjimo vokiszkos kultūros ir budų.

Dalis darbu.

— *Westville, Ill.* Kaipo buvo praneszta „Vienybės“ num. 36 kas link sustraikavimio kalnakasių, No. 3 Kelville Coal Co. tai jau visi

pradėjo dirbti. Kompanija praszalino bosą, pagal kalnakasių norą. Buvusis bosas sakko, kad jis pats pametęs o ne kompanija pavariusi. Matote broliai, kaip tai organizacijoi gerai; linkėcziau visiems kalnakasiams prigulėti prie darbininkiszkių organizacijų visur, kaip czionai Illinojaus valstijoi. Czia visi kalnakasiai priguli prie vienos organizacijos ir laike straikų vieni kitiems pagelbsti.

South Westville ką buvo sudegęs szaftas, tai tūjaus paibaigs statyti naują; vėl žmonės turės darbo, nes visoje apielinkėje dirba gerai, tikt czia tokia nelaimė patiko, kad sudegė szaftas ir delto daugumas tur buti be darbo. X.X.

— *Springfield, Ill.* Didokas skaitlius kalnakasių isz visų szalių valstijos su unijos prezidentu buvo nuvykę pas gubernatorių, reikalaujami, kad tasai užgintu kasyklų savininkams parsigabenti jūdusius darbininkus isz Alabamos valstijos, sziems sustraikavus. Gubernatorius pažadėjęs darbininkų norą iszpildyti.

— *Pana, Ill.* Vietinis szerifas pareikalavo nū gubernatoriaus, kad tasai atsiųstu kariauną, nes paojus nū straikierių kylas vis didesnis ir gręse gyventojams. Gubernatorius pasiuntė visą batariją B. isz Galesburg. Kapitonas Craig apreiszkę gubernatoriui, kad jis su kariauna sergės tiktai gyventojus ir jų turtą, jeigu užpultu straikieriai, bet nesikisz niekur, kur norėtu kasyklų savininkai pasinaudoti isz kareivių sergėjime pargabentų jūdujų darbininkų.

— *Brockton, Mass.* Nū keletos sanvaiczių jau tęsesi straikas kurpių (sziauczių). Visi kurpiai priguli į uniją „Lasters' Protective Union“ ir nepasidūda darbdaviams.

Brockton'e sustraikavus, kitų vietų kurpiai tapo apsunkyti su darbu, kad atliktu ir už straikierius. Dėlto sustraikavo kurpiai Whitman, Rochland, Randolph, Middleboro ir New Bedford. Pirmiaus buvo straikūjanczių 1000. Dabar prisidėjo dar 1600.

— *Pittsburg, Pa.* Nesusi- taikant darbininkams su ka- syklų savininkais dėl numazi- nimo algos, Chicagoje užgir- tos, darbininkai nutarė sustrai- kūti ir ketvirtame skyriuje pa- gal Monongahela upę. Tojo skyriaus kasyklų savininkas Rodgers yra didžiausiu kapita- listu ir visados privetęs strai- kierius pagal savo norą dirbti. Jisai ketinas parsigabenti jų- dūsius į straikierių vietą.

Pittsburgo stiklų liejiny- czios nū 15 dienos szio mėnesio pradės dirbti. Visus peczius užkurė jau 26 Rugsėji, kad iki 15 Spalinio atsiektu reika- laujamą karsztį. Daugelis dar- bininkų gaus darbą.

— *Negaunee, Mich.* Ka- syklose Richmond netoli nū Palmer sustraikavo 50 kalna- kasių reikalaudami pakėlimo algos 10 centų ant dienos. Kalnakasiai tikisi išzlaimėti tūmi, kad visoje apielinkėje stoka darbininkų ir kasyklų savininkai nenorėdami per- traukti darbo išpildys darbi- ninkų reikalavimą.

— *Sheboygan, Mich.* Czio- nai sudegė lentų pjovinyzia T. Smith & Sons, didžiausia sziau- riniam Michigane. Iszkada skaitoma ant \$150,000. Dau- gelis darbininkų neteko darbo.

— *Fall River, Mass.* Dar- bininkai verpinyczios „Border City Mills“ skaitliuje 450 su- straikavo reikalaudami dides- nės algos. Kapitalistai nutarė uždaryti verpinyczią ant nepa- skirto laiko. 1125 neteko darbo.

— *Birdsboro, Pa.* Geležies liejinyczia prigulinti G. Brook pradėjo dirbti ir 200 darbinin- kų gavo darbą.

— *Allegheny, Pa.* Star Iron Works po reikalingų pa- taisymų vėlei pradėjo dirbti.

— *Hazleton, Pa.* Musų apielinkėje darbai pradėjo ne- kiek pasigerinti. Lehigh Va- lley Coal Co. pastatė czion di- delį brekerį ir dabar su pra- dzia Spalių mėnesio pradėjo dirbti. Taipos-gi ir kitos ka- syklos, kurios pirmiaus stovėjo per metus laiko, pradėjo dabar dirbti, o kurios dar stovi, neuž- ilgo žada taip-gi pradėti dirb- ti. Lietuviai, kurie buvo išz- vazinėję į kitas szalis, dabar visi sugrįžta ir gauna darbą. Sziūm laiku darbai pas mus eina neblogiausiai. Pereitą mėnesį dirbo po keturias — penkias dienas per sanvaitę, o szį mėnesį, nū pirmo, pradėjo dirbti visas szesziis dienas, tikt nežine kaip ilgai taip trauksis? Gr...

— *Tower Hill, Ill.* 112 straikierių sustabdė trukį Bal- timore & Ohio, kuris vežė 50 jųdujų darbininkų isz India- nos valstijos į Pana, Ill. kad užimtu vietas straikierių. Straikieriai sustabdė trukį pri- vertė visus jųdūsius iszlipti laukan ir eiti su jais. Visus jųdūsius suvarė ant gelžkelio stotės ir apginklūta sargyba jųs dabojo tolei, kol atėjo tru- kis isz antros szalies kur visus susodinę į trukį iszsiuntė atgal.

Szerifas isz Pana pareikala- vo nū Tower Hill szerifo, kad tasai suaresztūtu straikierius o iszliūstūtu jųdūsius; bet szis at- sisakė nū to viso.

Į Pana turėjo atvaziūti taip- gi daug jųdujų darbininkų, bet neatvaziavo. Straikieriai patyrė apie jų atvaziavimą, persergėjo išs. kad geriaus

grįztu atgal, nes jiems atvazia- vus bus pasveikinti isz karto kulkomis.

Isz Amerikos.

Valkatų kolionijos.

Valstijose Missouri ir Kan- sas tapo uždėtos valkatų kolio- nijos. Taip vadinami valka- tos arba trampai didesnėje da- lyje yra gana dorūs žmonės, kurie negaudami darbo pri- versti yra valkiotis isz vietos į vietą kol gauna kur darbą. Kansas valstijos gubernatorius pirm kelių metų iszleido atsi- szaukimą, kad kiekvienas val- kata atėjęs į jo valstiją turi buti paimtas po valdzios prie- ziūra, kuri kiekvienam davė darbą. Tokiu budu daugybė tokių bedarbių žmonelių kelia- vo ten, kad užsidirbti bent ant pramitimo. Dabar virszui mi- nėtose valstijose dėl tokių ko- lionijų tapo paskirti dideli plotai žemės ir iszdalyti ant farmų, kurią toksai valkata gauna dovanai. Priegtam tok- sai gauna įrankius apdirbimo žemės, maistą ir namus pirma- jį metą, o vaisiai kokius jis su- renka liekasi jo savasczia, ne- gali vienok jų iszaikvoti, bet misti ir atliekamus dūti netu- turintiems. Tokios farmos liekasi taip-gi tokio darbinin- ko savasczia, jeigu nori toksai apsigyventi.

Paleido galva žudij.

„Vienybės“ 33 num. mes buvome praneszė apie nužudy- mą peiliu Antano Ragelio isz Mill Creek, Pa. per Jūzą Racz- kaucką. Raczkauckas ir 7 jo sėbrai sėdėjo Wilkes-Barre kalinyje iki provai, kuri buvo praėjusę sanvaitę. Prisaikin- tiejie Raczkaucką iszrado ne- kaltu todėl, kad jis gindama- sis savė tikt Ragelį nudurė, nes jis pats turįs gana žymių nū supjaustymų. Po provai visus paleido. — Isz to aiskzu, kad valdzia visai nenori kisztis į ateivių reikalus ir galvazu-

dzius paleido todėl, idant ga- lētu purvais drėbti ant ateivių už negerus jų pasielgimus. Vi- sai kitokia prova butu buypsi, jeigu Raczkauckas butu koki angliką nuduręs.

Baisi audra.

Miestelyje St. Catharina (Ontarijo-Kanadoi), siautė baisi audra, kuri prasidėjo po pusei ketvirtos valandos po pietų isz visai giedro oro. Akies mirkoje pastojo griaus- mas ir didelis lytus kuris plo- tyje 300 pėdų tiktai viską ro- vė ir vertė isz szaknų. Dauge- lį gyvenimų, kurie buvo ant kelio einancziis audros, nu- griovė, nuvertė ir nuneszė. Daugelis žmonių tapo užmusz- ta o nū suzeistųjų pripildyti yra visi ligonbucziai. Iszka- dos skaitosi ant milijono do- lerių.

Blaiivystės darbai.

Kanadoje, provincija Mani- toba, jau 1892 mete iszleido atsiszaukimą į visas kitas Kana- dos provincijas, idant visos isz vien susitartu ir iszleistu įstaty- mą, kuris visoje Kanadoje už- gintu pardavimą svaiginanczių gėrymų, tai-gi alaus ir degtinės. Tą užmanymą padavus atsira- do labai daug prieszininkų, isz- jųkianczių blaiivystės darbus ir jos užmanymą, bet valdzia lygiai pritarė blaiivininkams ir paskyrė balsavimo laiką, isz- naikinti karziamas ar ne: 1892 mete, prov. Manitoba už blaiivystę atidavė balsų 19,637, o už karziamos vos 7,117. 1893 m. prov. Prince Edward Island už blaiivystę balsavo 10,616, už už karziamas-gi vos 3,390. 1894 m. prov. Nau- ja Skotija už blaiivystę balsa- vo 43,756, už karziamas-gi 12,355. Prov. Ontario tam pacziame mete už blaiivystę bal- savo 192,489, už karziamas 110,720. Dabar-gi 29 dieną Rugsėjo, szijų metų, vėl buvo balsavimas dėl blaiivystės prov. Naujos Skotijos ir 25, 160 balsai buvo už blaiivystę.

3,643 už karčiamas. Iš balsavimų matyti, kad blaivininkai ima viršų. Provincija Quebec laikosi už karčiamas tūmi, kad jos ukinkai augina daugiausiai miežių, bulvių ir rugių, kuriūs sunaikina bravorūse ant svaiginančių gėrymų ir iš to ukinkai turi uždarbį kaip ir didelis skaitlius darbininkų bravorūse dirbančių. Kol visos provincijos nesutaria vienodai, išnaikinimas karčiamų negali įvykti, bet matant blaivinkų augimą, jie paims viršų. Pirmutinėmis ir didžiausiomis darbininkėmis ant blaivystės dirvos yra moterys, visur susiriusę į kliubus. Jos dirba visos susivienyję visokių tikėjimų ir matomi yra gausūs vaisiai jų darbo. Musų moterims vertėtu tą pasiekti, nes blaivystė musų gyvenime yra reikalingiausias daiktu.

Nežinodami apsivedė.

Louisville, Ky. vienas turtingas jaunikaitis vieną vakarą užėjo į aptieką išsigerti sodos vandens ir ezion rado vieno daktaro dukterį, kuriūdu vienas į antrą pasižiūrėję apreiškė savo meilę ir ranka į ranką įsėdę į trukį išvažiavo į Illinojaus valstiją ir niekeno netrikinami apsivedė. Sugrižus namon kožnas nuėjo savo keliu pas savo tėvus. Jaunavedis iš ryto atsikėlęs iš laikrasčių patyrė, kad jis yra apsivedęs, bet kokiū būdu tas nusitiko, jisai nežino ir padavė į sudą praszymą atsiskyrimo. Jaunamartė ant atsiskyrimo taip-gi pristojė. — Tankiai meilė yra akla.

Blaivyste.

P. Katalikas 37 num. „Garso“ pajudina svarbiausią musų visų reikalą, reikalingumą blaivystės. Kviečia visus į darbą, kuningus, mokslą, apszviestunus, susivienyti ir draugveikti ant tos dirvos

Tiesa, musų laikraszcziai kaip kada nubara girtūklystę, kuningai sakyklose taip-gi ir ant to visa kova prieš girtūklystę pasibaigia. Vienu peikimū girtūklystės neapgalėsime. Reikia darbo ir didelio darbo suvienytų pajiegy. Skaicziau laikraszcziuose, kad vienur tai kitur buvo užsidėję blaivystės draugystės, bet neturėdamos vadovų, kurie būtų tokias su-laikyti galėję, iszkriko. Negana prikaltėti žmogų, kad negertu, bet reikia jam užsiemimą iszrasti, kuris jį atitrauktu ir nū misliesėjimo karčiamon. Geriausia pagelba būtų prieš girtūklystę, jeigu valdžia tūmi užsiimtu ir isznaikintu visokį pardavimą svaiginančių alkoholizskų gėrymų. Bet nū valdžios to tikėtis yra dovanai. Sziadien jį didžiausį pelną traukia isz girtūklystės ir nieku būdu nū to neatsisakys. Priegtam valdžia yra renkama per paczius girtūklus ir daugumui jų esant negali pastoti valdininku jokis blaivusis, kurio dėl visi girtūkliai turėtu trokszti. Isznykus girtūklystei susimazintu visokios musztynės, provos ir žudystos ant trijų dalių arba visai isznyktu, nes niekiausis žmogus, budamas blaiviu gėdysis tą daryti, ką daro pasigėręs. Isznykus girtūklystei pasigerintu abelnas musų buvis. Bet isz katro galo pradėti sziadien kare su girtūklyste? P. Katalikas sako, kad „bažnyčia ir kuningai turi būti vadovais ir žvakėmis blaivystės lauke“. Bet pažiurekime į sziadieninį musų gyvenimą, o pamatysime, kad bažnyčia ir kuningai nei ant mislies to neturi. Musų parapijos ir visokios draugystės, sziadien isz girtūklystės, lygiai kaip ir valdžia, traukia sau naudą. Jeigu nebutų svaiginančių gėrymų ant visokių parapijinių balių, piknykų ir fairų, lygiai ir draugysčių,

draugystė neuždirbtu. Abelnai musų kuningai apie paszaulinimą girtūklystės neturi mažiausio rupesnio. Sziadieninis jų veikimas yra, keikimas tik-tai savo priešų ir laikraszczių. Teko mą buvoti daugelyje lietuviszkų bažnyčių, bet raginimo prie blaivystės neteko iszgirsti pamokslūse. Pittstone teko buvoti apie Kovo mėn. pabaigą, tai kuningas užsakydamas draugystės blaivystės susirinkimą pagyrė draugystę ir iszbarė bei paniekino girtūklus, o paskiaus jo užmantas piknykas ant parapijos naudos, jo gyrių ir barimą į niekus pavertė, kadan gi tuli norėdami Dievui garbę padinti ir parapijos kasą, visatinai pasigėrė. Kas isz to, kad žodžiai nesutinka su darbais. Kiek esu patyręs, tai Pittstone blaivystės draugystę puse-tinai gerai laikosi, nes pirmie jie draugai be perstojimo darbūjasi ant blaivystės dirvos pagal iszgalę, ir dėlto draugystė gerai užsilaiko. Pirmkelių mėnesių teko girdėti vieno liet. kuningo pamokslą ir padūtą lietuvių užmanymą, kad ragintu ir savo miestelyje sutverti blaivystės draugystę. Isz jo raginimo davėsi suprasti, kad jis yra tam priešingas. Blaivusis žmogus turi niekad os svaiginančių gėrymų negerti, o kuningas nurodė, kad toki žmonės, kurie geria mažai arba retai pasigeria, nepri- valo į tokią draugystę prigulėti, tik-tai tie tur prigulėti, kurie pasigeria tankiai. Tokių, kurie pasigeria tankiai, prie blaivystės jokiū būdu neprikalbėsi. Platinimas blaivystės tuszcziais žodžiais naud os neatnesz. Czia reikia darbo. Pirmiausiai reikia parengti vietas kurios atitrauktų musų žmones nū karčiamų. Tokiose vietose turi būti yvairūs užsiemimai, kur būtų galima praleisti nenūbodžiai laiką, turėtu būti praneszimai

sviete, apie nelaimės girtūklių, kuriomis turėtu kiekvienas pasibjaurėti ir apie gerove blaivųjų, kuria būtų galima pasidžiaugti. Be abejonės, tapus musų broliams blaivais, pakiltume medegiszskai, apszviestumėm, vietoje dabartinių provų aukautume tūs pinigūs ant savo apszvietimo, iszleidimo knygy, szelpimo visokių tautiszskų musų reikalų.

Musų visos pagelbinės draugystės turi net savo įstatūse, kad jų draugai turi dorai elgtiesi, nepasigerti ir t. t. Ar yra tas, klausiu, nors kur pildoma? Ant susirinkimų at-eina draugai gana tankiai pasigėrę. Tegul musų draugystės ir parapijos iszmeta isz savo draugystės ir parapijos visus girtūklus, aniems nepasitaissant. Tegul girtūklis tampa niekur nepriimamas, o visur iszjūkiamas, tegul buna iszskirtas isz visokios žmonių draugystės. Apart visko, padūkime jiems užsiemimą, kuris užstotų jiems vietą karčiamos.

Blaivininkas.

Lietuviszkas Albumas

Nors jau senai Liet. Albumas tapo iszleistas, bet asz kaip darbininkas žmogus, neturėjau laimės iki sziolei ano paregėti.

Kada pateko Albumas į mano rankas, su žingeidumu žiurėjau į jo turinį. Albumą iszleistojas paszvenčia atmincziai a. a. kun. A. Burbos. Pirmoje eilėje paveikslai musų rasztininkų, lietuviszkos literatūros tėvų. Bet vartydamas laksztus Albumo neradau paveikslo musų didvyrio, rasztininko-tautieczi Dr. J. Szliupo, kuris yra daug dirbęs ir dar dirba ant raszliaviszkos ir tautiszkos dirvos Amerikoje. Jeigu Dr. J. Szliupas būtų kuningu, be abejonės Albume būtų radęs pirmąją vietą, nors Albume yra patilpę daug

tojas teisinasi tūm, kad „daugelio mus prakilnesniųjų tautiečių paveikslų jokiū būdu negalima buvo gauti“. Dr. J. Szliupo paveikslą buvo galima gauti be jokios sunkybės, tiktai asabiszkumas ir vienpusystė išleistojaus Albumo nerado jam vietos ir tokiū būdu save nužemino, nematydamas to, kas visiems matoma ir žinoma yra.

Pagal paszventimą Albumo velionio kun. A. Burbos atminčiai, vertėjo patalpinti ir jo draugą, sandarbininką Amerikoje. Jug abu veikė iš vieno, kada prieszai priesz jūdu kariavo o mūsų tautiečiai letarge miegojo. Dr. J. Szliupas pirmiausiai pamatė grimzdimą lietuvių į lenkystę, o po draugiai jautė jų ateitę szioje laisvės szalyje. Jisai darbavosi, kad ištraukti lietuvius iš lenkiszkos pelkės, ir nagų skriaudikų lenkiszku kuningų. Jisai pazindamas velionio kun. A. Burbos būdą, kvietė jį Amerikon, kad dar būtų dėl savo brolių labo iš vien. Kun. Burbos neapken-tė lenkai nei lenkberniai, kaip ir sulenkėję lietuviszki kuningai lygiai, kaip ir Szliupo. Visiems žinoma aiszkiai, jog Dr. Szliupas pirmiausiai atskynė lietuvius nū lenkų bažnytiszkuose reikalūse ir praszyrė kelią dėl lietuviszku kun. Amerikoje. Gerai lietuviszkas priezodis sako: Bepigu prie kelmo ugnis kurti. Bepigu arti, kada dirvonai išplėsztai — sziądien pilna pasekėjų ir draugdarbininkų.

Dr. Szliupas dar tėvynėje budamas jau daug dirbo ant mūsų tautiszkos dirvos. Neuzmirszo padėjimo nei suskurdusio vargszo lietuviszko darbininko. Raszė o paskiaus rėdė pirmąjį mūsų laikraszti „Auszrą“. Atvykęs Amerikon pirmasis skyrė Naujorko lietuvius nū lenkų ir skyrymai suorganizavojo jų. Pas-tojęs redaktorium lenkiszko su

lietuviszka kalba laikraszčio „Unija“, perdirbo sziek tiek ant tautiszko. Jisai išleido pirmąjį tautiszką laikraszti Amerikoje „Lietuvisziskas Balsas“. Jis yra paraszės daugelį visokio turinio knygelijų, iš kurių vertesnės yra „Lietuviszkiejie Rasztai ir Rasztininkai“, „Lietuviszkiejie praeitis dabartis ir ateitis“, vertimas „Mythų“ ir t. t. Taip-gi ne mažiaus Dr. Szliupas yra nukentęs dėl lietuviszkiejų už kitus, nės turėjo apieisti tėvynę, kaip ir kiti ištrempiejie. Jeigu Dr. Szl. nesutinka nūmone tikėjimiszkuose reikalūse su nūmone išleistojo Albumo, tai dėlto visai nėra progos jį paniekinti, nepripazinti jam nūpelnų ir aplenkti. Albumo išleistojas būtų pripūlančią garbę užpelnęs, jeigu būtų atmetęs asabiszkumą tokiam „svarbiam veikale. Tautiszkuose reikalūse neturi buti asabiszkumo, neapkętos ir kiekvienas turi gauti savo nūpelnus, kas jis nebutų: kuningas, daktaras ar praszziokas.

Albumo yra stoka bent trumpo apraszymo prie paveikslų. Butų daug svarbesnis veikalas, kad būtų apraszymai gimimo vietos, veikimo ant lietuviszkos dirvos ir t. t. Prie „kankintinių“ buvo reikalinga pridėti apraszymą apie jų suaresztavojimą, laiką sėdėjimo kalinyje ir nubaudimą. Tokiu būdu Albumas būtų turėjęs didesnį įspūdį ant žmonių.

Apart visko, vis-gi reikia izsztarti aczių Albumo išleistoju ir už szitąjį. Pirmas darbas ir, matyt, karsztai atliktas. Sekanczius Albumus, kas jūs neiszleistu, tikiu, sulauksime tobulesnius.

Dzukas.

Isz lietuviszku dirvu Amerikoje

Plymouth, Pa. 2 dieną Spalnio „Lietuvaiczių Draugystė“ nulaukė savo pirmąjį

mėnesinį susirinkimą, ant kurio tapo nutarta ateinantį nedėdienį, 9 Spalnio, suszaukti abelną susirinkimą, sukviesti kūmi daugiausiai moterių ir iszguldyti placziai draugystės mierius ir naudą, kurią draugystė gali atsiekti. Ant tojo susirinkimo nutarė užkvieti yvairius kalbėtojus, kurie iszaiszkins moterių klausimą. Toliaus nutarė neszioti ženklėlius su tautiszkais dažais kaip ženklą draugystės.

Iš tarpo esanczių sveczių, daktarienė Szliupienė kalbėjo apie mūsų moterių pareigas, kad visokiais būdais reikia stengtis, kaip iszgalint, užlaikyti vyrus nū nereikalingų iszėjimų, pratintis paczioms ir vyrus raginti prie skaitymo knygu ir laikraszcieju. Rodyjo nesidrovėti nuėjus pasiklausti kaimynkos apie jeib kokį daiktą ar darbą kurį anoji žino geriaus ir isz anos rodos ir pamokinimo pasinaudoti, visai nemislyti, kad viską jau mokame ir žinome, kada isz tiesos reikia mums kame pagelbos. Ragino užlaikyti namus czystai, kas neatbutinai yra reikalinga dėl sveikatos. Leisti vaikus ir mergaites į mokyklas bent iki 15 metų, kurie igiję jau szioją tokį mokslą galės geresnį gyvenimą vesti. Ragino skaityti knygas, per kurias galima pazinti surėdymą svieto ir jo gražumą, kurio negali matyti tokis, kurs neskaito knygu. Kiekviena sanarė turi imtisi sau už pareigą iszmokti raszyti ir skaityti. Dėl naudos draugystės rinkti aukas, leisti kokius gerus daiktus ant iszlaimėjimo, daryti pasilinksminimus, kaip kad daro svetimtaucziai. Tokiu būdu draugystė praturtėjusi greicziaus iszpildytu savo mierį.

Dr. Szliupas ragino moteris paszalinti isz savo namų visokias szlykszczias kalbas, kurias gana tankiai kalba prie mažų ir paaugusių vaikų, vy-

rai gyvendami prie szejmynų. Tokios netikę kalbos sudemoralizūja vaikus isz pat mažų dienu, isz kurių paskui užauga vien netikę žmonės.

Rasztininkė.

Scranton, Pa. Mes Scrantono lietuviai izsztariame aczių daktarei Želvienei ir „Vienybės“ redaktoriui p. P. Mikolainiui už mūsų atfankymą 25 dieną Rugsėjo ir gražias prakalbas, o kartu ir Dr. Szliupui kaip ir daktarienei Szliupienei Velytina kad toki susirinkimai ir prakalbos būtų laikomos visose vietose, kur tikt lietuviai gyvena, nes tikt per tokia prakalbas gali mūsų broliai pakilti isz miego nezinės Vardan visų Vienas.

Westville, Ill. Kas bus isz mūsų parapijų ateitėje, sunku įspėti. Bet su dauginimusi liet. kuningų, dauginasi ir nesątaika tarp žmonių. Kol pas mus nebuvo kuningo, žmonės gyveno sutikime kaip broliai, vaikai vienos motinos. Atėjus pas mus kuningui ir pabuvus tikt porą mėnesių tartum pekla atsivėrė. Negirdėjom nei vieno pamokslo, o tikt pravardziavimus didzianosiais tai suvalskiniai. Apie Szliupą jis turbut dar negirdėjo. Mat mūsų parapija susideda daugiaus isz kauniecių negu suvalskinių, bet nebuvo jokio skirtumo kol nebuvo kuningo. Atėjus kuningui, suvalskiniai tapo atmesti sztai dėlko: Mūsų maža parapija ir negali užlaikyti dudoriaus, kuriam galėtu mokėti \$35 ant mėnesio. Mums pasitaikė dudorius ir sutikome, kad už padudavimą nedėdienyje mokėsime po \$2, o jeigu kada reiks sziokiomis dienomis, tai kuningas gali sau pasisamdyti pagal reikalą. Taip praėjus keletai sanvaiczių, kun. užsimanė, kad dudorius už tūs \$2 visame jam bernautu. Už nedėdienio padudavimą paskyrė tikt 75 ct.

dar pasigerindamas, kad moka už valandą 25 ct. pralėdžiant 3 valandas bažnyčioje, siaip gaunąs lenką už 25 ct. arba airisį dar pigiaus. Dūdorius atsisakė nū dudavimo. Kaip greitai mūsų kun. užsimiršo, kad pirm metų Chicagos skerdykloje dirbdamas gavo vos po 15 ct. už valandą. Sziadien jis gauna nū parapijos \$60 ant mėnesio tikt užmiegojimą, o kur dar bergždijie jėmimai? Už tokį pasiėlgimą kun. su dudorium, priesztaravo keli suvalskiečiai ir už tai tapo atskirti parapijos. K. Masiulis, kauniszkis, buvo komitete ir kolektoriumi, jisai žinojo kiek kas davė ant bažnyzios ir reikalavo, kad kuningas atskirtūsius priimtu atgal, kad butu vienybė. Vieną kartą kun. Masiulį pasizsaukė pas save, užpundijo ir prasžė laikytis jo pusės, bet M. budamas iszmintingu žmogumi, pasakė, kad nesilaikys nei vienos pusės o tikt tiesos. Ant susirinkimo kuningas atskyrė ir M. nū parapijos, ir paliepė pasistatyti bažnyznią ir buti vyskupu. Geriausius szelpėjus bažnyzios atmetė, kad tie neputė į jo dudą. Ant susirinkimo pasakė, kad neskakys pamokslų tolei, kol neiszstirs parapijonų budo. „Evangeliija jug kiekviens supranta te, tai nereikalauju iszguldyti“. Kas zin ko jis mokinosi seminarijoi? gal tikt piningų kiszenius prisikrauti, kaip kn. Krawczunas Chicagai. Jeigu neateis viskas į tvarką, kaip turi buti, visados pranesziu apie negerumus mus parapijoi.

Parapijonas.

Baltimore, Md. Tuli mūsų miesto vyrai apsirinko sau bjaurų paprotį loszti kortomis isz piningų per dienas ir naktis be jokio pasilsio. Daugiausiai pradeda loszimo darbą subatos vakare, o baigia pamedėlio ryte. Tikt vargas, kad mūsų loszikai neturi prie lo-

szimo nei kokios laimės, loszia per dieną ir naktį, ir ant galo pasiziuri, jog visų tuszti kieszieniai, kuriūs isztusztina suteikėjas loszimui, vietos, o tais yra tuli mūsų karcziamninkai. Nepadyvyzčiau tokiems loszikams nevedusiems — pavieniams, nes didesnė dalis mūsų vyrų apart girtavimo ir loszimo kortomis daugiaus nieko nežino, mat jiems niekas nerupi. Bet kad sziūmi netikusiu darbu užsiima vedusiejie, tėjai szejmynos, tai gėda ir raszyti. Daugiausiai sziame dalyke yra kaltais mūsų karcziamninkai, jų kaltė dvilinka: pirma, kad dūda vieta dėl loszikų susirinkimo, antra, kad moteriszkę budama namieje su mažais vaikais negalėdama sulaukti savo vyro per naktį ir dieną ateina jieszkoti, tai karcziamninkas tokią pamatęs užslepia jos vyrą. Ar gi tai žmoniszikai? Mūsų moters turėtu karcziamninkus persergėti, o jeigu tai negelbės, tai statei nueiti į policiją ir apie tai praneszti. Norint neprioderėtu skusti lietuvį, tokiame dalyke, kur nekartą liekasi atimtas paskutinis kasnis dūnos isz mažų vaikelių ir jų motinos, kitokio apginancziio vaisto nėra. Parodzius policijai mūsų karcziamninkai pabijotu dūti vietas loszimui ir tokiu budu mūsų loszikai negaudami vietos priversti butų liktisi namieje prie savo szejmynų ir neaikvotu tą patį menką uždarbį nutraukdami tūmi savo vaikams dūnos kasnį. S.

Wilkeson, Wash. Kaip pranesziau 29 num. „Vienybės“ apie mus miestelio uzdarbius kasyklose, ir ant virszaus, dabar gi praneszu koki darbai kasyklose. Už mastą bruste ir pileriūse moka \$2, už anglį nieko, bet kaip minėtam numeryje rasziau, kad uzdirba \$5 ant dienos, tai nekasdien taip uzdirba, kitą \$2, 3 ir 5 uzdirba, o kaip visą mėnesį isz-

dirbi, tai iszskaiczius ant kiek vienos dienos pareina daugiaus kaip po pustrecziio dolerio. Ant virszaus, toki darbai: Ant brėkerio už 10 valandų moka \$1,70, prie kokso (ten ir asz dirbu) kumpanicznai ir už 10 val. \$1,70 moka, bet ten reikia 11 val. dirbti ir pradėti nakezia nū pirmos ir dirbti iki 12 vidurdienio. Kaip isz peczių koksus trauki, tai gauni už peczių 85c. Isz vieno pecziaus isztraukti koksą trunka 3 val. ir daugiaus nedūda traukti vienam kaip du pecziū. Peczių yra 50 – ir tikt isz 25 reikia kasdien traukti (koksai turi dvi dienas degti), o kitus 25 kitą dieną. Traukėjų yra 12. Isztraukęs koksus jei nori, gali dirbti kumpanicznai ir už valandą gauni po 17 c. Kiekvienas traukėjas padirba po 2 valandas kumpanicznai, pasidaro 8 val. ir gauna \$2,04 ir eina namo. Prie kokso nesunku dirbti, tikt labai karszta. O kur dabar naujas kasyklas anglių atidaro, tai ten ant virszaus gauna \$2 ir kompanija dūda medzio pasistatyti stubą. Ant pavasario rengia dar vienas kasyklas atidaryti ir statys dar 100 peczių dėl koksu. Nors czia darbų yra į valę ir uzdirbti galima, darbininkai ilgai ant vietos neužsilaiko, eina kaip vandū, o ypacz lietuviai. Kaip pasakoja kiti, tai czia daug lietuvių perėjo, net ir bažnyznią pradėjo statyti, nors ne jie vieni, bet jų užmanymas buvo. Lietuviams tūj perėjo noras bažnyzios, iszvažinėjo į kitas vietas o lenkai, slovakai ir rusinai pabaigė statyti tą bažnyzčiukę, kuri daugiau nekasztėja su viskūm kaip \$1000. Lenkų kun. atvažiūja isz Enumelaw ant mėnesio sykį. Rusinų kun. taip gi atvažiūdavo ant mėnesio kartą į tą paczią bažnyznią. Paskiaus rusinai pasistatė atskirę sau bažnyznią ir apraszė ant kun. o tas nei akių nerodo

nū to karto. Lenkų bažnyznią 19 Birželio szventino isz Chicagos vyskupas, (turbut koks apsimetęs vyskupu) ir po paszventimo tikt sykį buvo; mat lenkelei ir slovakai ant mėnesio kiekvienas moka po 25 centus, tai kun. tūm neuzsiganėdina ir nenori ant mėnesio po sykį atvažiūti. Czia daugiausia apgyvenę finai, italai rusinai, slovakai, ir lenkai, lietuvių yra tikt 6. 2 vedę, viens su lenke, kitas su lietuve, to kurs su lenke apsivedęs, vaikai szneka lenkiszikai, o ką su lietuve, tai grevezuoja angliszikai. Aiszku, kad lenkės yra geresnės tautietės, negu lietuvės.

Nors lietuvių czionai yra mažai, bet vienybės tarp savęs neturi. Pas vieną buvo krikosztynos, o tos be alaus ir degtinės niekadės negali atsilikti. Persigerę susipeszė ir silpnėnysis negalėdamas savo prieszo apgalėti, nubėgo namon, atsineszė britvą ir norėjo papjauti, bet budamas per girtas ipjovė tiktai į ausį. Ipjautasis pasigūdė būsui ir aną smarklį pavarė nū darbo. Ap-skusti prieszo czionai negalima, nes per toli tiesdarys gyvena. Czionai yra viena lietuvė su lenku apsivedusi, kuri neiszsidūda buk lietuvė yra ir kalba lenkiszikai, nors nežinodama kito žodžio taria lietuviszikai. Lenkiszikai, matai, poniszkaus.

Gyvenant czionai tikt vieniems darbininkams, einant į miestelį niekas nesirengia geresnėmis drapanomis kaip kad Pensylvanijoi. Czionai nėra tokiō nesikentimo tarp anglių ir ateivių, bijosi vieni kitus užkabinti; kad kurie susimūsza, tai tikt tarp savūjų, o niekadės su svetimtaucziū.

Czia yra 5 karcziamos, 2 krautuvės valgomų daiktų, 1 drapanų krautuvė, kurią laiko zydas, ir 2 viesznamiai.

Visokios drapanos ir avalinė yra du kart brangesnės, ne-

gu Pensylvanijai. Darbinei batai, nevisai geri \$3, lempa į kasyklas 40 ct., kepurė 50c., vilnomiai marskiniai į kasyklas \$3,50c., svaras tabako 50c., dėžutė silkuczių (sardinkų) 25 ct., kurias Scrantone pardūda po 6-7 dėžutes už 25 ct., cigaras 10 ct., už penktuką alaus gauni vieną gurksnį (pusę stiklo). Czionai nieko negalima gauti už 3-4 centus pirkti. 1 cento vertumą reik užmokėti su 5 centais. Penktukas mažiausias yra piningas ir kyla po penktuką augsztyn, 10, 15, 20, 25 ir t. t.. Kasyklose dirba tik 5 dienas per savaitę, ant virszaus visas 6 dienas. Oras czionai yra sveikas, valgyti viskas skanu.

Kaip minėjau, kad alus yra brangus, ir už penktuką vos liežuvį suvilgai, nieku neatsiliepia ant mūsų brolių, jie brangumo neboja, mokėtu jie ir po dolerį už stiklą. 20 Ruggjutį 5 lietuviai pragėrė \$6. Asz tai matydamas, iszsipagiriojus jiems, pradėjau aiszkinti, kad vietoje ligos ir dovano praleidimo sunkiai uždirbto cento, dėtumėm po 60 ct. ir sutvertumėm „T. M. D.“ kūpele. Kaip visur taip ir ezia mą tūjaus atkirto, kad jie tėvynę gana gerai ir senei pažįsta, o už 60 ct. gali gauti dvi blekines alaus. Tai kokį supratimą turi mūsų broliai tamsunai, kurių labai daug dar yra. Pragerti ant karto 6 dol. tai negailu, o paaukauti 60 ct. ant savo apsiszvietimo, tai negalima, sako dovanai. Mat jie norėtu, kad už tą 60 ct. ant rytojaus gautu \$6 naudos, tokiu budu visi girtūkliai prigulėtu. Bunant mą dar Scrantone, norėjom sutverti kūpą „T. M. D.“ Asz ir mano draugas aplankę nekuriūs prikalbėjome ir po iszmokescziui ketino net 6 užsimokėti. Vienas paaukavo 5 ct., bet mūsų iszrinktasis kasierius gavęs iszmokesczių iszvažiavo į kitą miestą ir tūs 5 ct. iszsavežė. Į tą

tarpą iszvažiavau ir asz isz Scrantono ir taip viskas likosi iki szia dien. Tikrai gėda Scrantoniecziams už tokį atkaklumą. Matydami kitų vietų lietuvius ką veikiant ant tautiszkos dirvos, vertėtu nesilikti užpakalyje ir taip save užgėdinti. Jeigu visi taip darytu, tai amžinai mes nepakilsime tautiszka ir apsiszvietime augsztyn.

Asz budamas iszsiskyręs nū suprantantesnių lietuvių ir draugų, vienas isz savęs bent sutvėriau „T. M. D.“ kūpą ir užsimokėjau 60 ct.

V. Rudzinskas.

Glen Lyon, Pa. Nedėlioje 2 Spalnio buvo pas mus, turbut dar pirmas toks, susirinkimas ir prakalbos, kokių mes dar niekadoms nebuvo girdėję. Kalbėjo Dr. J. Szliūpas, poni Szliupienė ir p. Mikolainis. Susirinkusijie isz prakalbų buvo pilniausiai užgėdinti. Susirinkimas buvo vietinėje „Public School“; susirinkusių buvo daugiau szimto, priegtam nemenkai ir moterių. Už atlankymą mūsų su tokioms prakalboms, kalbėtojams isztariame szirdingą aczių.

Klausytojas.

Union City, Conn. Laimikai „P. Armino“ draugystės teko: Sidabrinis laikrodėlis S. Prisevycziui į Waterbury; aukso 5 dol. N. Kreiczmoniu-
I. J. tei Union City'je.

Isz keliones.

Mislyju, jog skaitytojais atleis, kad asz užimsiu vietą „Vienybėje“ ir dėl tolesnės savo kelionės apraszymo, vietas, kur man teko apsilankyti, ir apsiszoti po kelioliką dienų tarpe lietuvių. Apkeliaavęs vietas jau pirmiaus paminėtas valstijose Connecticut ir Massachusetts, nuvykau į Philadelphia. Philadelphijai randasi gyventojų 1,047,000,

miestas užima 130 keturkampių mylių. Visur czion galima atrasti iszsisklaidziusių lietuvių, apsigyvenusių po visas miesto dalis virsz 2000 ypatų. Prisižiurint arcziaus į czionyszczių lietuvių gyvenimą, isz szalies medegiszkos reikia pripažinti, jog Philadelphijos lietuviai prisilaiko neblogiausiai; per 20 musiszkių užsiima yvairioms prekystėms (bussines), asztūnios dirbtuvės rubsiuvių, kuriose dirba per 100 darbininkų, likusieji uždarbiauja prie iszdirbimo cukriaus ir kitokiūse pabrukėse; taipogi keletas restauracijose ir t.t. Kas link dvasiszko iszilavinimo ir darbūse dėl tėvynės, Philadelphiecziai nevirszija lietuvių kitų miestų. Savitarpinės pagalbos draugystės randasi penkios: 1) szv. Antano, 2) szv. Jurgio, 3) szv. Jūzapo, 4) Algirdo D.L.K. ir 5) Petro Armino. Visos augszcziiaus minėtos draugystės užsilaiko gerai medegiszka, bet idant kuri butu atsizymėjusi nors truputį tėvyniszkušė darbūse, neteko patėmyti. 1896 m. Philadelphiecziai sutvėrė kūpą „T. M. D.“, kuri szia dien skaito per 20 draugų, bet nei kūpa „T. M. D.“ nežada suteikti tėvyni daug vilties, kadan-gi kūpos vadovai nesutinka ir nesutaria tarpe savęs ir per tai czion negalima tikėtis daugel naudos. Ne proszalį bus paminėti, jog czion priguli didoka szv. Jūzapo draugystė prie „Susiyenyjimo“ taip-gi randasi „Susiv.“ kūpa ir du politikos Cliubai. Iki 1897 m. dauguma Philados lietuvių buvo pasipūszę svetimoms plunksnoms, iszvirte į iszgamus lenkus ir net bajorus. XII seimas „Susiv.“, ypatingai kalba kun. J. Žilinsko atvedė nekuriūs į supratimą, jog svetimas rubas nėra taip tinkamas kaip savas. Kas svarbiaus, kun. Ž. savo kalba suartino Philados lietuvius su mūsų pusbroliais latviais, ku-

rie pirmiaus buvo atszalę vieni nū kitų. Apleidęs Philadą vykau į Baltimore. Kelionė mano užtruko 14 valandų, nes asz norėdams prisiziūrėti geriaus sziai apielinkiai, keliavau ant laivo vandeniū. Apleidus Philadą laivas plaukė upe Delaware iki miestelio Delaware City 32 angliszkas myles. Szis paminėtas kaimelis yra menkas, gyvenimai sujūde, apszupėję, panaszus į bakuzes apgyventas slavų, tarpkalnėse Pensylvanijos prie anglekasyklų, apgyventa veik vienų negrų. Įstabu czion yra prisiziūrėti į gyvenimą czionyszczių jūdskurių; maži jų vaikucziai tarsi vabalėliai jūdi visur bėgioja, kiti sedi prie upės sumetę meszkėres ir laukia užsikabinanczios žuvytės. Isz Delaware City laivas kreipėsi į perkasą (kanalą) vienyjanti upę Delaware su ezeru Chisapeake. Perkasu laivas plaukė isz lėto už tai galima buvo gerai prisiziūrėti visoms apielinkėms; daiktai regėti apgyventi laukai, kitur guli dirvonai, dar toliaus iszarti arimai, zemė raudonūja, panasziai į Lietuvos molienas; vietom matoma tankus gojai, apie kuriūs skraidoda daugelis paukszczių yvairaus didumo. Kelionė nū Philados iki Baltimorei 120 angl. mylių vandeniū. Atvykęs į Baltimore atradau mūsų brolių daugiau negu tikėjau. Czion yra apsigyvenusių lietuvių per 2500, keturiolika lietuvių užlaiko karcziamas, per 30 dirbtuvių rubsiuvių, kuriose dirba virsz 500 lietuvių, dvi pardavinyczios valgomų daiktų, viena pardavinyczia gelumbių ir vienas barzdaskutis. Savitarpinės pagalbos draug. užsilaiko keturios: 1) szv. Jono, 2) Kopernyko, 3) szv. Kazimiero, 4) Keistuczio D. L. K. ir kūpa „Susiv.“ Sutzikimo ir meilės tarpe czionyszczių lietuvių, kaip ir visur, nesiranda, kadan-gi iszkilus neapkantai priesz kelioliką metų

tarpe klierikalų ir laisvamsanių, nei po sziai dienai negali susitaikinti. Tankiai galima iszgirsi atsikartojancius žodžius „szliuptarnis“ arba „szventa.....“ Tului vietai man užėjus ir pasakius reikalą mano atsilankymo, kada renčiau eiti į kitą gyvenimą, szeiminkė atsiliepė į savo kaimynką, „tas žmogus turbūt szliuptarnis kad nesžioja knygas“, kitūse namūse atradau moteriskę jau senyvą, kuri dyvyjosi, kaip tų žmonių Dievas nenubaudžia, kurie platina tarpe lietuvių moksliskos italpos knygas ir laikraszczius. Ant galo turiu pasakyti, jog Baltimorėje yra, kaip pasakoją vietiniai lietuviai, daugelis lietuvių tikrai iszmingū ir dorų; praeitės laike, tai czion buvo rustu, kada Baltimorės lietuviai bijojosi ir gėdinosi sutikti vienas antrą ant gatvės, bet jau szia dien kersztai isz dalies apsistojo, tikt nū seno sukurta ugnis da visai neiszgaso; reikia tikėtis, jog ilgainiu laikui bėgant visos neapkantos isznyks, lietuviai susipras, kad prasivardziavimaisi ir niekinimai vienas antro neatnesza jokios garbės nei naudos.

Isztaręs nors keletą žodžių apie gyvenimą ir apsiėjimus lietuvių paminėtų dviejų vietų, mislyju grįžti prie pirmiaus atlankytų vietų savo kelionėje. Keliaujant po didesnius miestus Amerikos, visur galima atrasti tarpe svetimtauczių szį bei tą akyvesnio, pasigiranczio, prie kurio traukia žingeidumas kiekvieną žmogų. Bet kūmi mes Amerikos lietuviszka visūmenė galime szia dien pasigirti? Ant szio klausimo reikia mums atsakyti su gėda ir gailescziu, jog mes lietuviai giriamės szia dien bažnytiniais vaidais ir karcziams. Į kurią szalį mes neatreipsime savo akis, kur tikt randasi lietuviszka parapija, ten visur yra iszaugę tarpe lietuvių nesutikimai, neapkanta,

visur mūsų broliai, vienos motinos sunus, pasidalinę į dvi partijas „szliupinių“ ir „kryžiuokų“. Kaip tokiems netikuriems praeivardziavimams užbėgti, mes privalome apsvarstyti nors vieną kartą rimtai, kad sziokie vaidai žemina mūsų vardą. Pagal mano iszmonę apsisaugoti nū bažnytinų vaidų mes galėtume sziaip: Padovanokimė mūsų bažnycias valdymui kun. ir vyskupų, nes jos ir taip yra ne mūsų, arba jų visai nestatykime. Antraip vaidai tarpe mus neisznyks. Keikti, musztis, ir melstis yra tai beprotiskai, to kia malda Dievui nėra tinkama ir miela. Ant galo ir apie mūsų karcziamas: Kad mes, lietuviai turime szia dien karcziamų per daug, man ding kiekvienas su manim sutiks; per tai tarpe mus platinasi baisi girtūklystė; antra, mūsų karcziamninkai neiszgali padaryti atsakantį gyvenimą, nei vienas nei antras. Ar ne būtų naudingiaus, kad vietoje daugumo karcziamų, mes užsimtume kitokiais biznias ir prekystėmis, kaip daro svetimtaucziai. Asz nesiu neapkęstojas bažnyczzių „a. p. a.“, nei prieszas karcziamų „prohibition“ tikt sziaime dalyke matau mus einanczius netikru keliu ir todėl kalbu atvirai. Jeigu mes elsimės panasziai ir bėgancziame laike, tai svetimtaucziai regėdami tokių mūsų apsiėjimą, kad mes užsiganėdiname tiktai girtavimu ir vaidais, ne tikt mus pri skaitys prie nūžmių, neapszviestų žmonių, bet ims loszti dramas isz mūsų kasdieninio gyvenimo. *Keleivis.*

Isz praeites.

2000 m. — 1887 m.

—per—
Edvarda Belamy

Lietuviszka iszguldė Sunus K.

(Taša.)

Bet motina žinojo, kas dedasi ir tūmi budu asz ant savo pa-

stacziau... Negalėcziau niekad dos pažiūrėti į akis Tamistai, jeigu žinotum, kūmi buvau. Butu buvę isz mano pusės diei drąsiu užmetimu, ir baimy jūsi, kad ir szia dien tas pat gali Tamistai taip iszveizėti. Tikiu, kad pasielgiau negerai, vienok, kaip žinau, jusų laikūse buvo priderystė merginų slėptis su savo jausmais, o to asz labai baimyjausi, idant Tamistos neužgauti... Ach Dieve, kokia sunkenybe turėjo būti anojo amžiaus paslėpimas savo meilės, kaip kokios kaltybės!... Dėlko laikė už taip pikta daktą mylėti ką pirm gavimo daleidimo?... Kokie tai dyvai, kada pamislyjau apie laukimą daleidimo keno norints, idant galėtai iszreiksztis savo meilę... Ar tai vyrai rustinosi tada už merginų meilę?... Teisingai, ne taip moters ir vyrai pasielgia szia dien... Nesuprantu to visai... Tasai klausimas prigulės prie labai žiageidžių dalykų, lytincziusi ano laiko moterių, kuriūs turėsi mą Tamista iszaiszkinti. Ne mislyju, kad Edita Bartlett buvo lygiai nedabrendusi, kaip ir kitos.

Po daugelio mėginimų užbaigti mūsų pakalbas, Edita pareikalavo, kad pasakytumėsi sau labanakt.

Pirm atsisveikinimo ir paskutinio pabucziavimo, tarė į mane su neapraszomu jūksmu:

— Vienas daktas vis mane sunkina... Ar Tamista tiki į tai visatinai, jog atleidai Edita Bartlett jos isztekėjimą už vyro? Knygos, kokios isz jusų laikų mums pasiliko, parodo ismylejusius, kaip ypatas labai užvydinczius, negu mylincziusi, dėlto apie tai klausiu. Asz turėcziau didelį džiaugsmą, kad žinocziau, jog Tamista nei kiek neesi pavydus mano pratėviui už tai, kad susiziedojo su Tamistos suziedotine... Ar galėsu manō moterisziutės paveikslui nuėjusi į kambarį, pasakyti, kad Tamis-

ta visatinai atleidai jos ne szti-
rimumą?

Ar patikės skaitytojas, kad tasai jūkas, nežiurint ant to, kad Edita taip dasiprotejo, visatinai mane sujudio, ir sujudio iszgydė isz anojo sopulio, primenanczio, kaipo užvydėjimą, kurį neaiszkiai jau cziau nū tos valandos, kada pone Leete pasakė mą apie apsivedimą Editos Bartlett. Net kada laikiau savo apglėbime jos proanukę, iki tai valandai, neatsiminiau, kad beanos moterystės niekad os tas nebutu tikėsi, nors pirmesnysis mano pasielgimas buvo gana negeras. Visokis mano abejojimas isznyko su didžiausiu greitumu, kada jūkingas užklausymas Editos iszliūsavo mane nū tos mislies.

Prasijūkiu, ją bucziaudamas.

— Gali ją užtkrinti su visatinu mano atleidimu, vienok, jeigu butu isztekėjusi už kito, ne už tavo pratėvio, veikalas butu visai kitokis.

Kada atėjau į savo kambarį anoje naktyje, neatidariau muzikos telefono, idant užmigti prie skambėjimo meilios muzikos, kaip buvau jau papratęs. Mislyse mano buvo geresnė muzika, negu programos orkestros XX amžiaus, ir toji muzika linksmino mane iki rytui, kada ant galo užmigau.

SKIRSNYS XXVIII.

— Yra jau kiek vėliaus, negu Tamista liepia pabudinti... Neatsigavai Tamista taip greitai, kaip paprastai.

Balsas buvo tarno Savyero.

Persivercziau lovoje, dairydamasis aplinkui. Radausi mano požiarniame kambaryje. Meili szviesa lempos, deganczios visados kambaryje, kada jį pasirinkau, apszvietė pažjstamas mą sienas ir rakanus. Pas lovą stovėjo Savyeras su stikline vaistų rankoje, kuriūs paliepė mą gerti daktaras Pillsbury po prabudimo isz miego. — Gerki Tamista

greičiausiai... — vertė Savyeras, kada žiūrėjau ant jo išblyškęs. — Tamista išrodai kaipo girtas; tas Tamistai palengvins...

Atstumiau vaistus ir pradėjau manyti sau, kas buvo. Suprantamai, paprastas dalykas. Viskas, kas lytėjosi dvidesimto amžiaus, buvo sapnas. Sapnavosi mą tiksliai anas apszviestų žmonių budas, liūtas nū troszkavimų, sapnavosi mą tiksliai jo regėjimas, ir geras surėdymas naujo pilno garbės Bostono, su jo grozybėmis ir boksštais, su daržais ir vandentryszkais, su jo visatinu tobulu surėdymu visokių reikalų gyvenime. Miela draugystė, su kuria mą buvo taip gerai, mano nepaprastas šeiminkas ir apsakytojas daktaras Leete, jo pati, jų dukterė, antra ir dar gražesnė už pirmąją Editą, mano numylėtinę, viskas tas lygiai buvo tik regėjimas.

Per ilgą laiką pasilikau tokiame pasilaikyme, kokis mane pagavo aname regėjime naujojo svieto, tai yra, sėdėdams ant lovos ir dairydami aplinkui, buvau užimtas atminimais iš scenų ir atsitikimų mano fantastiško regėjimo.

Savyeras tūmi laiku, pergazdintas mano išveizėjimu, klausinėjo su nerimasciu, kas mą pasidarė?..

Galiausiai jo užsivertimu išbudintas, surinkau visas mislis ir pasakiau isztikimam tarnui, kad viskas buvo gerai.

— Teisingai turėjau nepaprastą sapną, Savyerai... — raminau jį — labai nepaprastą...

Greitai apsirengiau, jausdamas kokį dyviną lengvumą galvos ir nepasitikėjimą saviimi; galiausiai atsisedau prie stalo kad išgerti kavos, kuria Savyeras visados mane vaiszino pirm iszeinant iš namų. Ant stalo gulėjo rytmetinis laikrasztis; paėmiau jį ir mano

gužio 1887 m. Suprantamai, nū atvėrimo akių, mažiau, kad ilgas ir ypatingas susipažinimas su kitu szimtmečiu, buvo tiksliai sapnu; apart to vienok, dyvinai mą išrodė tas, kad nū laiko mano užmigimo svietas paseno tikt keliose valandose.

Paziūrėjęs į turinį, esancio szale manęs laikraszcio, padūdancio rytmetines žines, perskaicziau.

„Užrubežiniai reikalai.“

„Gresimas karės tarpe Prancuzijos ir Vokieijos. — Reikalavimas naujos paskolės ant kariaunos nū Prancuzijos parlamentą kad atsakyti padidimui kariaunos Vokietijos. — Galimas įtraukimas į karę, atsitikime visos Europos. — Didelis skurdas tarpe darbininkų neturinczių užsiemimo Londone; jie reikalauja darbo. — Tikimasi didelės demonstracijos. — Neramumas valdžių. — Didelė bedarbė Belgijoje. — Valdžia rengiasi prie numal. szinimo maisztų. — Užgaunanti faktai reikale pasigelbėjimo su merginomis belgiskose anglių kasyklose.“

„Szalies reikalai.“

„Nesulaikoma epidemija apgavystės. — Apsirikimas ant pusės milijono New York'e. — Pasisavinimas turto per raszytojus testamento. — Visatinas apiplėszimas naszlaiczių. — Gudrus budas vagystės bankos agento; prazuvimas \$50,000. — Savininkai anglių kasyklų tariasi pakelti anglių prekę ir sumažinti mierą. — Spekulantai stato didelę krautuve del kviecių Chicagoje. — Reksmas del pakėlimo prekės ant kavos. — Milžiniszki susitari mai vakarinių sindikatų. — (Toliaus bus.)“

Nauja knyga

Sziose dienose iszejo išz spaudos labai naudinga knygelė: „Itekmė Socialiszku Sanvon ant visu kultūros sza-

ku“, Szioje knygelėje aiszkiiai iszguldytos sanlygos visų lūmų, kurių del turi kentėti žmonija dēlei netikusio surėdymo draugijos. Knygelė turi 92 puslapius. Prekė 15ct.

DIDELIS

6-tas metinis balius

Ant naudos lietuviszkos draugystės broliszkos pagelbos, po vardu szv. Jūzapo, atsilaikys salėje Pensylvanijos, po numeriu 733 Christian str. panedėlio vakare 10-tą Spalių (October) 1898 m. Prasidės ant 8-tos vakare ir trauksis iki 5-tos ryto.

TIKIETAS INEJIMO VISIEMS UZ DYKA.

Bus gražiausia muzika, muzikantai pirmos klisos grajjs Uzpraszone visus lietuvius ir lietuvaite, taip vietinius kaipo ir isz apielinkės.

Komitetas.

Didelis susirinkimas

visų moterių isz Plymouth'o ir apielinkės bus laikomas nedėlioje, 9 dieną Spalinio, ant salės J. Paukszcio. Susirinkimas prasidės ant 7-tos valandos vakare. Bus yvairus kalbėtojai ir kalbės apie visokius reikalus, ką gali atlikti moters susivienyje.

Moters naudokitės isz progos

Balius! Balius!

Draugystė „Lietuvos Sunų“ isz Wilkes-Barre, Pa. kelia didelį balių Panedėlyje 17 Spalio (October) 1898 ant salės Landmesser's, 152 South str. Delto uzpraszone brolius lietuvius ir lietuvaite taip vietinius kaipo ir isz apielinkės atsilankyti ant taip gražaus pasilinksmimimo, nes muzika bus pirmos klisos.

Balius prasidės ant 7 valandos vakare ir trauksis iki ankstybam rytui.

Izenga po 25 ct.

Pajieszkojimai.

Kur gyvena Jonas Gudraisza (ar Gudvaisza), kuris gyveno Brooklyn'e, N. Y. ant Wonce- nern str. Kas apie jį zinotu, arba jis pats, teiksis dūti žinę ant szito adreso:

Apolionija Matulaicziute
Box 211 Union City, Conn.

Amerikonas ant Kongrėsmano.

Ponas Stanley Davenport'as yra paskirtas ant kongrėsmano nū demokratiszkos partijos. Jis yra geras amerikonas ir darbininkų prietelius, jis pats yra neturtingas ir gerai žino ko betureziai žmonės nori. Balsūkit už Stanley Davenport.

In skaitytojus.

Mes buyome apgarsinę, kad tam tikrame laike, kurie užsimoka už „Vienybę“ gauna dovanų knygomis už 75 ct. pasirenkant isz viso mūsų katalogo; vėliaus gi davėmė tikt loenos mūsų spaustuvės knygas dovanoms. Dabar pranezame visiems mūsų skaitytojams, kad dovanas dūsime tiksliai iki ateinanczių nauju 1899 metu, po naujų metų jokių dovanų nedūsime jau. Tai gi kurie nori dovanas knygomis už 75 ct. vertybės gauti, teuzsimoka už „Vienybę“ ką kalti yra ir už visus 1899 metus iki 1900 po \$2,00, tie visi gaus dovanas knygomis pasirenkant isz viso mūsų katalogo, iszimant dvasiszkos įtalpos knygas. Kas nori dovanas gauti, tepasiškubina su užmokescziu prenumeratos, nes po naujų metų jokių dovanų prie laikraszcio daugiau jau nebus. Kas yra „Vienybę“ skaitęs, tas supranta jos vertumą, delto tepasiškubina pasinaudoti isz progos.

Siuncziant piningus, visados reik nždėti adresą szitokį:

J. J. Pauksztis & Co.
Box 1018
Plymouth, Pa.

Dar gyva.

Aplink matydama galingus
 Senovės prieszus praeitės,
 Sau silsis, rodosi sutingus,
 Senos atczaiza Lietuvos!
 Isz kito kraszto parvaziaves,
 O buvo jau pati naktis,
 Tėvynės oro paragaves
 Tariau: „palaiminta szalis!
 „Tiek szimtmečių jau iszkentėjus
 „Palaidojus jau tiek narsių
 „Jų aszaromis apsiliejus
 „Jų apsikrapinus krauju
 „Sau rodos tyli, rodos miega,
 „Kaip Lietuvos linksma gamta
 „Žiemutės apsilikus sniegą
 „Nutilus silsisi liudna“.
 Sztai pilekalis! sveikas, tvirtas,
 Graudingas liudytojau tu,
 Ką su jausmais, augsztai pagirtais,
 Doringai grumės su vargu!
 Sztai matosi kariaunos drąsios
 Ir sziađien skraido apie jį
 Ir sziađien ten nors kaipo dvasios,
 Dalis jau prieszų sukuryj’
 Kaip dalgis žolę verezia prieszus,
 Nū pilekalnio veja jūs,
 Kita dalis jiems bėga prieszais,
 Ir visą prieszą iszkapos...
 Sztai matos karstas neuždarytas,
 Du klupo aniolu szale,
 Tas karstas rutoms apkaiszytas
 Ir mirszta mergina jame.
 Da rodos nevisai lavonas,
 Da rodos kruta krutys jos,
 Da veidas jos beveik raudonas,
 Da ji gyva, da ji bujos...
 O tai ne aniolu du verkė.
 Tai laimė musų liūsybė.
 Oi ne jauna akis ten merkė:
 Tėvynės Meilė mirszt’ karste...
 Oi neszkit pagelbą broliai
 Oi mieli neszkite stropiai,
 Da ji gyva, gyva pakolei,
 Mus saulė, mus gražną tenai!
 Da laimė ir sznenta liūsybė
 Surinks vaitojancziusvaikus,
 Atmįs mus protėvių tvirtybę
 Ir mus tėvynė nepražus. *Pr. Sekupasaką.*

Prieraszas

prie apysakos „Kero dukte“
 Ant kranto Dubysos.

Dubysa, kiek sykių geidziau aplankyti
 Asz tavo iszgirtus krantus!

Iszpildytas noras! gavau pamatyti
 Augsztus jūs, eglėm’s apdengtus.
 Iszvydau, ir jaučiu ant mano krutinės
 Jau nusiminimo akmū.
 Taip viltys apgavo maną pirmutinės,
 Prabėgo, kaip tavo vandū!
 Ant tavo krantų, czia gyveno, kentėjo
 Keraitė maloni, skaisti
 Ir vyto skurdžiai: be vilties ji mylėjo
 Nuvysiu ir asz gal, kaip ji.
 Nes myliu ir asz be vilties, su skurdiena,
 Bet — umarą vienos tikt jos;
 Isz žemės dailių dukterų man nė viena
 Nekliudė krutinės jauno.
 Asz vienas!.. Man liudna ir norisi verkėti
 Ir aszaros ried’ isz akių
 Bet veltui likimą sau turiu pavergti
 Ir zengti iszrinktu keliu.
 Tas kelias baisus ir erszkėčių priklotas,
 Bet eiti asz jūmi turiu:
 Taip liepia szirdis man, taip liepia man protas,
 Su minia — o ne! negaliu!
 Kas žmonės? Ant blogo nū pat kudikystės
 Palinkę jų norai pikti;
 Jie vergiszkos dvasios, žemos melagystės
 Ir ydų įvairių pilni.
 Kaip žemas yra tavo tikslas žmonija,
 Del kuniszko maisto tiktai!
 Stipresnis czia silpnąjį žveriszkai ryja
 Ir virpa priesz stiprų patsai.
 Czia į neteisybę galybė palinkus
 Ir garbina aukso verszius;
 Už maistą sau aszaras, kraują iszrinkus,
 Užsmaugia teisybės balsus
 Ir ar-gi tos giesmės, kurias iszauklėjo
 Szirdis tav asztriausių skausmų,
 Turėtu taip veltui pasklysti ant vėjo,
 Skambėti del vergų žemų?
 Ar dūti iszgirsti jiems mano verkimą?
 Ar tikt nūsijūkti szaltai?
 Ar mesti rustingą į jūs prakeikimą?
 Ar lupas sucziaupti visai?
 Szirdyse jų vienas tikt aukso troszkimas
 Gyveno, per amžius gyvūs,
 Man žmonės parodė, kartus patyrimus —
 Žinau, permanau jau asz jūs!
 Jų szirdys yr’ szaltos, ir kietos, kaip ūla,
 Turinio giesmės nesupras;
 Giesmė ta nū jų juk atpuls, kaip atpūlė
 Ir naujas darys, man zaizdas.
 Nū skausmų baisiausių man veidas iszbalos,
 Ant svieto įkiro viskas;
 Neradęs ant žemės gražaus idealo,
 Asz liudnai nuleidau rankas.
 Ir ar-gi užmirtu be vaisiaus troszkimai?
 Ar niekas manęs nesupras?

Ar veltui sutirptu augsztį pajautimai?
Ar atbalsio jie sau nerąs?

O, jei tikt esi tu, esybe sapnūta,
Drąsiai priesz mane atsidengk
Ir meile savaja, tikra, nenudūta
Manę suramink, atgaivink.

Su meile karszcziausia tavę asz priglausiu
Prie savo krutinės jaunos,
Ir tavo galvelę papūsziu gražiausiu
Vainiku garbės nemarios

Ir, pilnas vėl spēkų, už tavę tikt viena,
Piktybes atleisiu visų,
Ir vėl pamylėsiu isz vergų kiekviena,
Kovosiu už laimę vėl jų.

Mythai, pasakos ir legendos

Ziamaiczių.

Surinkti ir iszleisti per D-ra Edm. Veckenstedta,
vyresnyjį sonoviszku kalbu mokytoja prie Nikalojaus
gymnazijos Liepajuje (Kursze).

Lietuvizkai iszgulde J. Szliupas, M. D.

(Tasa.)

81. Szv. Jurgis.

1. Kitą kartą buvojo didelė kirmis szalyje, kuri žmonėms darydavo daug blėdies. Nėks neįstengė kirmį apgalėti, nors daugelis buvo tai mėginę. Tad vieną dieną atkako szventasai Jurgis ir nudurė tąją su savo jėtimi. Tam dėl atminties Aukskalnių kaime pastatydino paminklą: ten stovi szventas Jurgis, isz medžio nudrožtas, rankoje su jėtimi, ant kurios smailgalio galva kirmies pasmeigta yra.

2. Szventasai karalius Jurgis buvo vieszpaczių galingos valstijos. Tad radosi galingas žvėris-ne-žvėris, kurs daugelį ano pavaldinių mirtinai nugalavo, net tikrą karaliaus dukterį. Tad karalius įtužo. Jis užszoko raitas ant savo žirgo ir su vienu vienu dursniu savo galingos jėties jis persmeigė tą žvėrį-ne-žvėrį. Vos tasai buvo kritęs negyvas, tai visi per tąjį užmusztiejie žmonės vėl atgyjo.

3. Szventasai karalius Jurgis mokėjo zavėti. Vieną sykį jis sunaikino neprietelius Ziamaiczių tūmi, kad jis liepė žirgūi, ant kurio jis raitas jojo muszyje, kanopomis ugnį isz žiamės isztrepzioti. Ugnis sudegino neprietelius, taip jųg nėkas isz jų neisztruko.

4. Szventas Jurgis rado vieną kartą negyvą katę; lavonas buvo pilnas kirminų. Jis katę taip pakratė, kad kirmiai iszkrito ant žiamės. Tūjau tiejie persimainė į kareivius, kurie szventam Jurgiui užkariavo valstiją ir jį padarė savo karaliumi.

5. Kitą kartą vienas vyriszkis smarkiai kentėjo nū karsztligės; liga taip pasijiegino, jųg bėdnam vyriszkiui bjaurus regėjimai vaidinosi ir jis kūne siuto. Tad umai pasirodė szventasai karalius Jurgis prie jo patalynės ir uždėjo ranką ant ligonio. Tūjau karsztligę prasiszsalino ir ligonis vėl pasveiko.

6. Vieną dieną szv. Jurgis iszėjo pasivaikszzioti su savo vadais. Tad susitiko jie su vienu buru, kurs pirma savęs varėsi du jauczių. Karalius pasiklausė jo, kur jis jauczius varęs. Buras atsakė, varęs jųs į artimiausiąjį miestą ant turgaus, idant jųs ten pardūti. Tad karalius pasiulė tulą prekę už jo jauczius, bet burui prekę rodėsi; per menka esanti; todėl jis sakėsi tikt esąs jųkavojęs, kada sznekėjęs apie pardosą jauczių: jis tūsius su visu nenorįs pardūti. Ant szitų žodzių karalius Jurgis įsiapmaudyjo ir sudavė burui su lazda, kurią tiesiok turėjo, per galvą. Tūjau nugrimzdo buras ir jauczių į požiamį.

7. Szventasai karalius Jurgis buvo galingas vieszpaczių; jis apveikė visas tautas, su kuriomis jis susikovė. Bet vieną sykį, kada pėrgalė jau buvo ant jo pusės, jį užgavo akmū, taip jųg jis krito negyvas ant žiamės. Ale kada viena ragana iszvydo negyvą karalių, tai jį vėl į gyvastį aną atszaukė.

Tulą laiką po szito atsitikimo jis buvo iszėjęs medziotu. Idant pailsėti, jis buvo atsisėdęs ant akmens. Tad umai jū-dai jūda gyvatė iszsiraicziujo isz po akmens, ir sliūgė karaliaus linkon. Karalius nuszovė gyvatę. Toje akimirkoje gyvatė persimainė į gražią mergę, kurią karalius paėmė už paczią. Abudu gyvenė per tulą laiką labai laimingai. Bet potam karalienė ėmė užvydėti karaliui ir tąjį taip krimto, kad jis rįzosi pamesti moterį ir palocių. Kada karalius tulą laiką buvo paklajojęs, jis vėl atsisėdo ant akmens pasiilsėti. Tad atkako keletas szventųjų, kurie jį nuvedė į dangų.

8. Szventasai karalius Jurgis vieną kartą tapė sumusztas viename muszyje ir priverstas ant bėgszto. Jo žirgas, kurs jį buvo muszyje neszęs, buvo nuilęs ir taip įvyko, kad vajokai vienval artyn ir artyn prie jo kako. Bijodamas, kad neprieteliams nepapultu į rankas, jis mėgino gudrumu iszsigelbėti, ir kada gi jis tiesiok girioje buvo, tai jis skubinai nuszoko nū savo žirgo, įsilipo į medį ir pasislėpė lapinyne. Tacziaus su medziu turėjo buti kokia nors dėka, nės szv. Jurgis rods netapė užtemytas ant jo per neprietelius, bet kada anie buvo szūliais pralėkę pro ano slapyne ir ans norėjo nulipti žiamyn nū medžio, tai ans pasijuto prie tojo lyg priaugęs, taip jųg jis isz bado ir isz troszkimo turėjo nusistibiriūti.

9. Szventasai Jurgis norėjo visus žmones padaryti krieszczionymis, bet nėkas jo mokinimų nepriėmė, atskyrus karalienę žiamės. Karalius smarkiai užsirustino ir szventąjį Jurgį įmesdino į karsztą dūnkepi peczių, tacziaus ugnis jam nėko neužkenkė. Tad karalius savo paczią ir szventąjį Jurgį nukirszdino.

Sako, kad szv. Jurgis kaip kada dar dūdasi matyti ant žiamės.

10. Szventamjam karaliui Jurgiui kitą kart prisiszapnavo, buk jam vienas isz jo kareivių nuplėszias karuną nū galvos, tąją sav uždedęs ir įsteigias valstiją, kuri apima visą svieta. Szventasai karalius Jurgis, prabudęs mislinėjo, kaip jis geriausiai galētu tam užbėgti, idant taip neįvyktu. Todėl su szimtu savo geriausiųjų kareivių jis įkopė į dangų. Kūmet nors jis su taisiais vėl pareis. Bet tai tada tiktai įvyks, kada pastarasis isz jo kareivių, kurie pasilikę yra ant žiamės, bus pasimiręs. Ale tai dar labai ilgai patruks, nesa kožnas kareivis szventojo karaliaus Jurgio gyvena tukstantį metų.

(Toliaus bus.)

Tikietas.

SOCIALISZKOS DARBININKISZKOS PARTIJOS ANTURĒDNINKŲ VALSTIJOS PENNSYLVANIJOS:

Gubernatorium: J. Mahalon Barnes, Philadelphia, Pa. Vice-gubernatorium: Wm. H. Thomas, Buena Vista, Pa. Pasiuntiniai į kongresą: John R. Root, Pittsburg, Pa. Donald L. Mouro, Du Bois, Pa. Sudžia į augszeiausį sudą: Dr. B. B. Lavengood, Bellwood, Pa.

ANTURĒDŲ PAVIETO SCHUYLKILL:

Kongresmanu, Pierce Walker, Senatorium, John Skivington, Globėju pavargėlių S. Miesel, Kontrolierium, Jonas Medelis, Legislatorium, V. Balceziunas, Koronerium, Jos J. Ryan.

Visi darbininkai, norinti pagerinti savo buvį privalo savo balsus atidėti už virszui minėtus kandidatūs.

Temykite Lietuviai!

Pigiause lietuviszka mėsinėzčia visamė mieste. Matydams menkumą uždarbių pasiryžau pardūti szviežią ir gerą mėšą už pigiausę prekę, 5 ct pigiaus kaip kitur. Priegtam pribuvusiems lietuviams izz kitų miesto dalių, perkant pė mane, asz užnoku kasztus Strytkario. Mano prekės taip yra žemos, jog žmonės dyvijasi, kiti mėsininkai jokiu būdu negūdi lygintis su manim. Kiti inportavotas deszras pardūda po 18 ir 20 c. Asz pardūli po 15 c. Galvijoną pardūdu nū 3c. iki 6c. ir augszeiaus. Kumpis virtas kitur po 20c. Asz pardūda po 15c. Kumpiai szvieži ir rukyti nū 7c. iki 10c. Kiauliena [pork] nū 9c. iki 10c. Lasziniai ir laszinukai 9c. ir 10c. Lasziniai kostumerski po 15c. Priegtam pardūdu žasis, viszta, gyvas ir n gyvas, taipogsi pardūdu kiausziniaus, sviestą, bulves, kopustus; viską pigiause ir didžiausiame pasiriakime

Sim. Arbacziauskas 1211 S. Second str. PHILADELPHIA, PA.

DR. F. J. KALLMERTEN

skansmus po gimdy ant, pullavinus, ronas, atšvėrimus, ant kuno, rožę, žarnų ligas, skaudėjimą strėnių ir kratinės, plauti, nervų skaudėjimą, uždegtą žarnų izzputimus, niežėjimą, uždegtą su žarnų izzburkimą, pusės ligas, vėži, diegti, atnėnis ligę, uždegtą, onsi, nūjimą kojų, dūlova, žarnų ir inkstų ligas, karsztligę, niežus, izzžėrimus, kirmėles, dedervines ir t. t.

GYDO MOTERIS, VAIKUS ir VYRUS. Jėzu sergi ir nast įgas esi vilties izzgydė, kreipkė tujuas pas daktarą Kallmerteną abt rėdė. Dr. Kallmertenas izzgydė tukstancius žmonių kurie ligat sergi ir nū kitų daktarų negalėjo pasi gelbėti ir izzgydyti. Tė žmonės visur isarina vardą D-ro Kallmerten'o, ir paziatamoms ji rodyja. Kreipkitės pas D-rą Kallmerten'ą tai įgas izzgydyta.

LIGAS UZSIKRECIAMAS abeja: lyties (ar tai nū kitų gaitas arba nū gimdytojų paėnauzias) gydo pasėkmingai ir greitai. Nerai 14 gėdytis, tikrai gydytis, nes neatbojimas atveda piktas pasekmes aut atėitės.

Roda dovanai! Dr. Kallmertenas kiekvienam dūda rodą dovanai. Apraszkykite ligą, padakite ligonio senumą, atsinskite lalszke truputį plaukų izz galvos ir pacztinę marką už 2 centu, o atsakymą gausite kūrėzeizianiai ir, ar ligą yra izzgydoma ir kiek kasztis. Rasztyti galima lenkiszka, angliszka arba vokiszka. Adres:

DR F. J. KALLMERTEN. TOLEDO, OHIO.

Knigos

pargabentos izz užmarės: Mady knigos,

Mazas arėso attoriai, Miazų maldos su abrozės liala (mazam formate) krisztolinu aplau 60 ct Szagrino 50 c. Anko Attorius, arba Szaltinis dangiszka skarbū 2.00 iki 3.00. Garbe Dievoj ant aukaztybės \$1.50. Balsas Bitandolės 1.25c., 1.50c. ir 2.00c. Kniga giesmių arba Kanticzkoa 75c. 150 Psalmu Dowido karaliaus ant pavetkio kanticzkų 75c.

Istoriszkos dvasiszkos italpos knigos,

Istorija seno ir naujo istatymo su abrozėl. 15c. Istorija seno istatymo 25c. Gyvenimas Marijos 20c. Meno Szencziansios Marijos Panos 30c. Sopnėj Motynos Dievo 20c. Ewangelijos supatkeis apdarais 1.00c. Gyvenimaj Szventinuj, ant visų metų koznos dienos, pirna, antra, trėczla ketvėrta ir penkta dalis už kozną datį po 65c. Gyvenimas szv. Benedikto Labro 10c. Stebukiai Dievo Szvencz. Sakramento 40c.

Istoriszkos knigos svietiszkos italpos.

Olitypos 25c. Robinsono 25c. Kanczios Elenos 20c. Lamentorius su poteriais ir mistranturais 10c. Istorija Lietuvos 30c. Istorija Suvienytų Valstijų Amerikos konstittucija \$1.00. Trumpa senovės Lietuvių Istorija 10c. Aplinkrasztis kun. Petravyczians į Vilniaus džiakonystės kuningus 1870 m. 5c. Už ką mes lenkams turime būti dėkingi arba ne-dėkingi, graži knigutė kurioje aprasztyta visė mūsų prietikiams lenkais nū pat krikiszto Lietuvos 5c. Žiponas bel žiponė 40c. Žirgas ir vaikas 20c. Apie senovės Lietuvos pils 10c. Kanklės lietuviszkos dainos keturiems balsams (su natomis) 20c. Amerika pirtyja (komedija) 10c. Apie kalbų pradzią 5c. Būdal gydymo nekurių ligų 25c. Ką daryti, kad sveikibutume ir ligai gyventume 5c. kas yra, o kas bus? zvilgts ant szij dienų ir į atelg 5c. krumplių Jonas, apysakėlė 5c.

kolėtas zodzių apie nezmōniszkus maskolių darbus kražiūse ir apie sudyjimą kražiozių. Viinlujė 5c. Kolėtas raszty apie kražių atsittikimą 10c. Tamoazius besotis apysaka 5c. kalba dviejų žmonių kazimiero ir Antano apie katalikų bažnyzios pamatą 5c. Lietuvos kanklės (eliėmis rasz.) 10c. Pamokslai apie sudą Dievo, pakutą, dangų ir uekalgą prasidėjimą Szv. Panos Marijos 10c. Pamokslai ir Grytoja: a kalbos sodlecziams, kufga pirmoji, apima latską nū pirmos nedėlios Adventų iki pelėnų dienai! (pamokslai koznam nedėldieniu) \$1.25c. Trumpi pamokslumai ir rodos, pagat kurias turi oltgis kiekvienas žmogis 10c. Lietuvos gaspadinė arba paėokimūdas kaip suvartoti Dievoj dovanas, paraszė žmoņa. Antras izzleidimas pagerintas 15c. Final r jų gyvenimas, viensėdis ir pirmutinė szalna 10c. Pavargėlė ir kaip gyvena kynai, apysakos 10c. Andersono pasakos (su abroz.) 15c. Gydyklos nū baimės myrio 20c. Mėlsja ir žiedas 25c. Naujaisia sapnų knigėlė 50c. Ženybos patikių Miko 5c.

Knigos poetiszkos.

Senkaus Jurgis 15c. Vitoliorauda, pulkus poematas izz senovės lietuvių gyvenimo, 2 knigos. 1.25c. Dūnelacziio pavasario linkamybės 10c. Konratus Valėarodas 10c. Tėvyniszkos giesmės 5c. Birutės dainos 10c. Tėvynainių giesmės 40c. Petro Armio raszta! — eilės 10c. Pagirėnų gėbtuvės — teatraliszka 10c. Ponas ir Muzikai, Drama penklose permatuose, parasztyta Aleksandro Gužuczio, 15c.

Apysakos.

Kastelybė tai nemėlas pulkios apysakėlės izz lietuvių gyvenimo 15c. Historije apie gražą Mageloną, dukterį karaliaus izz Neapolio ir apie Petrą kareivį 20c. Pajudikime vyrat žemę, pulki apysaka parasztyta patrijotiszkoje dvasėje pagal vengriszka pono A. izz B. autoriaus knigutė, „Kas telybė tai ne mēlas 15c. Pasaka apė Szatbabuzius (jūkinga) Muzikėlis 15c. Valkų knigėlė 15c. Ant Nakvynės 5c. Kalmyņ pasaka 5c. Kaukazo belaisvis 5c. Kur mēlė, ten ir Dievas 5c. Kas kaltas 5c. Negirdėtas daigtas 5c. Pasakojimas apie valtą ir jo rasztinę 5c. Senis Makrickas 5c. Vakaras Tilviko pirktelė 5c. Gyvenimas Stepo Raudnosio ir kiti naudingi skaitymai. [ketvėrta dalis „Sziaulėnizsko Senello“] 15c. Parmazonas arba Balsamas Dievo Rustybės 12c.

Moksliszki rankvedziiai ir kitokios knigos

Kniga dėl izsismokinimo visasvietinės kalbos 15c. Apie buvintą Dievo 5c. Griozalnikas priverstas metavotis 15c. Pamokslai apie trusą 5c. Talmūdas ir musų žydai 10c. Szkala su kalba 30c. Priesauszris 20c. Kaip igyti pinigūs ir turta 20c. Girtybė 5c. ir 10c. Genių dėdė, graži pasakutė kur izzrodyta, kaip labai svietę slogina maskolių valdžia 5c. Apie žemę ir kitus svietus, jų buvį ir pabatgą 75 c. Apie Dangų 5c. Final r jų gyvenimas, ir pirmutinė szalna 10c. Lietuvos gaspadinė 10c. Žodynas kun. M. Miezlino \$200. Naujas elementorius [1895 m.] apdarytas su pulkią pavetkalais 15c. Trumpa peržiava lietuviszės darbų Amerikoje 20c., dėl perkupėzių po 10c. Kalendoriai ant 1889 ir 1890 m. po 10c. Lengvas budas izsmokti gražiai rasztyti be pagelbo moklitojus 10c. Pavasario balsai 15c. Apie žemės vidurius Dviejose knygėlose su 22 paveiksliolais 20c. Keistut's, Tragedija penk'ū ap aktūse 20c. Virszfinkai. Margas paveikslėlis izz gyvenimo maskoliszkų urėdninkų Lietuvoje, 15c. Medėjo papasakojimas su paveikslėliais 5c.

Dvi gražios pasakėlės. Pavogti arkklai ir Mendelis Didgalvis 10c. Trusis ir kapitolas. Trumpos žinios izz politiszkos ekonomijos 10c. Lietuvytės praitė, dabartis ir ateitis 25c. Hyglona arba mokslas apie užlėkymą sveikatos 35

Įvairios dvasiszkos knigos,

Pamokslai ant didžiųjų metinių szvencių ir d džiiosios nedėlios, 50c. Tiesos Žodžėl, 35c. Filioeta arba kellas į maldingą gyventimą 50c. Pokilis Szventinų 15c. Izsguldimas metinių szvencziu labai naudinga knigėlė 10c. Mokslas Rymo kataliku 40c. Kas yra griekas? 15c. Nekaltybė 20c. Vartai dangaus 15c. Pekla, arba amžinas pragaras 75c. Ariolka yra nūdai; su illustracijomis 30c. Garsas apie bajsybes Dievo sūdo 25c. Raktas į dangų 15c. Didžioji nedėlia 5c. Kaip Sumoniją nuspakajti 15c. Vadovas į dangų 40c. Prisigatavojimas ant smercziio 40c. Draugija dėl duszių 5c. Kasdieninės Maldos 5c.

Notos dėl partapijono.

Varpelis [valcas] 30c. Dėdlenė [polka] 30c. Sudiev [mazurka] 40c.

Paveikslai [abrozai].

Kražių skerdynė 50c. Pavetkias Gedimino 30c. Pavetkias Vytauto 25c. Pavetkias Litanijos 25c. Visoki Abrozėliai su maldėlimis po 5centus

KNINGOS EOCNOS SPAUSTUVĖS.

Lietuvos Istorija, nū seniausių gadylių iki Gedimino D. L. K., parasztyta 1850 m. Simano Dankanto. Kniga pirma, gaunama už 1,50c. Budas Senovės Lietuvių Kalėnų ir Žemalczų parasztytas Simano Dankanto, gaunamas už 1,00c. Istorija Katalikų Bažnyzios, 1,00. Europos Istorija su žiamlapiais 50 ct. Lietuvizskos DAINOS izz viaur surinktos 200c. Zemalczų Motiejus Valancziānkas, 25 ct. Ponas Bartkus, paraszė kun. A. Burba, 20 ct. Dievaitis, apysaka szios gadynės 1,00 ct. Apleka Dievo 1,00. Du pulkus apraszymaj apie nedorybę žydo ir piktą auzynimą vajku \$1,00. Eglė, žalczių karalienė ir izzgrėvimas Kauno pilies 1363 m., du pulkus dramatai parasztyti Aleksandro Gužuczio, 25c. Gyvenimas Genavaitės. Pamokinanti ir labai aujudinanti apysaka izz senovės laikų 50 ct. Historije gražios Katrukos ir jos visoki 10c. Historije izz laiko Francuzkos 10c. 10c. vėnos Afrikoje 30c. Izš po budelio kalavijo ir Kajimas, dvi pulkios apysakos, ant lietuviszko perdėjo V. Stag. 40c. Istorija Septynių Moklitojų 50c. ir Lietuvio Sapnag 80c. Jurgis Mitostawskis, arba kankinimas Unijotų po valdžia maskolians 50c. Kabalas talpinantis savyje visokius užminimus ir ant jų reikalaujantį atsakymą 10c. Konstitucija dėl darbinikų 10c. Nedorybes Rymo Ciesoriu, historije izz lajko 80 ct. Ponavojimo Nerono 80 ct. Prawadnikas angelskos kalbos neabdar. \$1,00. 10c. abdarytas \$1,25. Pajkus apraszymas apie Lietuvą \$1,00. Rinalda Rinaldinas 1,50 ct. Senoves apraszymas apie Duktery 50 ct. Filypo Karejwto 50 ct. Sumyszymas arba bajme tury dydolos akla 15 ct. Gykra tejsybe izz Suvalku gubernijos 65 ct. Uzayatanawik ant to gerą 50 ct. Witas ir Korynaa historije izz lajko persekioji Bažnyzios S. per Deklecijana 95c. Apie Joną Tvardancką garsų burtiniką ir jo dar bus sykliu su apraszymais apie burtus 25c. Keletas zodzių apie lietuvius ir naudingi pamokinimai dėl Lietuvos žmonių 10c. Pamokinanti apraszymai izz gyvenimo žmonių visokios rodos 15c. Mythai pasakos ir legendos pirmā dalis 50 c.